

I store træk følger ritualet de to første aftener i Pesachugen – Sederaftener - denne orden:

KIDDUSH.

Lovsigelse over vinen og helligdagen. Man drikker det første af 4 bægre vin.

KARPAS.

Lidt persille eller anden grøntsag dyppes i saltvand og spises af hver deltager i Sederen. Dette er en slags aperitif, som bidrager til at skabe interesse for Sederritualen, ikke mindst blandt børnene.

JACHATZ, af hebr. Chatzah = dele.

Den midterste af de 3 matzot foran Sedergiveren deles midt over. Det ene stykke gemmes væk til afikoman, der som symbol på påskeofferet skal spises som dessert, efter at festmåltidet er afsluttet. Der er tradition for, at børn gemmer Afikoman og først tilbageleverer det efter løfte om en "løsesum".

MAGID = fortælling.

Den egentlige oplæsning af Hagadah begynder. Først "præsenteres" – dog uden at man spiser deraf – matzah med ordene: "Dette er elendighedens brød, som vore fædre spiste i Ægypten". Dette afsnit er i lighed med nogle andre stykker i Hagadah skrevet på aramæisk, et med hebraisk beslægtet sprog. Derefter følger de 4 spørgsmål, som den yngste ved bordet retter til Sedergiveren.

Disse 4 spørgsmål og svaret, som det er formuleret i de efterfølgende sætninger, er kernen i hagadah.

Barnet spørger: "MAH NISHTANAH HALAJLAH HAZE MIKOL HALEJLOT?" = "hvad skiller denne aften fra alle andre aftener?". Svaret er ganske enkelt: "AVADIM HAJINU LEFAR'OH BEMITZRAJIM " "vi var slaver hos Faraos i Ægypten, men Herren vor Gud førte os ud med stærk hånd og med udstrakt arm". Fortællingen fortsætter med en historisk gennemgang fra Abraham til udgangen af Ægypten med uddrag af salmer og Talmud, indtil det er tid til at tømme det 2. bæger vin.

MOTZI MATZAH.

Hver af deltagerne spiser to stykker matzah efter at have sagt lovsigelser over matzah både som brød og som matzah.

MAROR.

Man spiser bitre urter sammen med charoset.

KORECH.

Ordet betyder "indbinde" og hentyder til, at man lægger et stykke peberrod mellem to stykker matzah. Denne "sandwich" spises i overensstemmelse med ordene i 2. mosebog, kap. 12, v. 8: "Usyret brød med bitre urter skal I spise".

SHULCHAN ORECH.

Festligt måltid. Mange steder indledes dette med hårdkogt æg og saltvand. Æg har altid været symbol på liv, og når vi spiser æg til Pesach, er det et bevis på vor taknemlighed for, at Gud har bevaret os i live til denne dag.

TZAFUN.

Ordet betyder "det skjulte". Efter at Sedergiveren har fået udleveret den gemte Afikoman, spiser deltagerne et stykke af denne "dessert".

BARECH.

Bordbøn. Derefter tømmes det 3. bæger vin.

DØREN ÅBNES FOR FOR PROFETEN ELIAS.

Med nogle vers fra salmer og klagesange udtrykkes harme over dem, der pønser på ondt mod jøder. Som tegn på håbet om, at Messias snart skal komme, åbner man sin yderdør for symbolsk at give profeten Elias, Messias' forgænger, mulighed for at træde ind. At åbne døren midt under sederen skal også være et tegn på vor absolutte frihed og på, at vi lever uden frygt for omverden.

HALLEL og sange til Guds forherligelse. Det 4. og sidste bæger drikkes.

NIRTZAH = DET ER BLEVET GODKENDT.

Med en bøn til Gud om, at Han måtte have set med velbehag på vor højtideligholdelse af Pesach-festen slutter den egentlige Seder.

Man tilføjer nogle populære folkesange, som både børn og voksne deltager i, hvis de endnu måtte være vågne.

Således forløber de to Sederaftner efter samme mønster.

Udgangen af Ægypten betegner det jødiske folks fødsel. Denne nat – den 15. Nissan – skabtes af en skare slaver et fællesskab, som endnu i dag, mange årtusinder senere, er livskraftigt trods adspredelse og forfølgelse.

Med sin profet Moses som redskab befriede Gud jøderne, førte dem til frihed og efter 40 års Ørkenvandring ind i Det forjættede Land.